

V daném případě bylo rozhodnutí min. obchodu z 13. dubna 1932 o novém rozdělení území města B. na vymetací obvody kominické ke stížnosti st-lčině nálezem nss-u z 23. října 1934 zrušeno. Tím odpadl právní základ pro přikázání nového vymetacího obvodu st-lce jako majitelce živnosti kominické.

Nemůže býti proto ponecháno v platnosti nař. rozhodnutí, kterým bylo přikázání to v pořadí instančním provedeno, nýbrž dlužno je zrušiti podle § 7 zák. o ss, i když rozhodnutí to bylo vydáno dříve než cit. zrušovací nález nss-u.

Č. 12.230.

Vodní právo. — Zdravotnictví. — Řízení správní (Slovensko): I v řízení o stanovení ochranného pásma pro minerální a léčivé prameny ve smyslu § 16 zák. čl. XXIII:1885 platí o námitkách proti projektu prekluse, stanovená v § 163 posl. odst. cit. zák.

(Nález ze dne 21. prosince 1935 č. 20.374/35.)

V ě c: Obec B. a býv. urbarialisté obce B. proti ministerstvu zemědělství v Praze o zřízení ochranného pásma pro lázeňské léčivé prameny v Piešťanech.

V ý r o k: Stížnost se — — — dílem zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo Dr. Vilému E. podle § 16 zák. čl. XXIII:1885 pro jeho lázeňské léčivé prameny v P. povoleno zřízení ochranného území, a to jednak vnitřního (užšího), jednak vnějšího (širšího), a současně vymezeny byly hranice obou těchto pásem. — — — Žádosti, námitky, připomínky a výhrady obce B., urbarialistův obce B., dále ještě některých jiných interesentů žal. úřad zamítl. V důvodech nař. rozhodnutí bylo uvedeno též toto: — — — — Žádosti zástupce obce B. a urbarialistův v obci B., přednesené při řízení a písemně podané u žal. úřadu, aby tito mohli v 60denní lhůtě podati své námitky proti žádosti za rozšíření ochranných pásem a proti znaleckému posudku, žal. úřad nevyhovuje z důvodu, že vyhláškou ze dne 20. září 1931 byla stanovena 30denní lhůta podle § 163 zák. čl. XXIII:1885, aby interesovaní mohli své případné námitky podati písemně po čas vyložení plánu a geologického znaleckého posudku s tím, že k námitkám později podaným nebude přihlíženo. Jestliže interesenti mínili proti rozšíření ochranného pásma podati námitky, měli se postarati, aby tak učinili ve stanovené lhůtě, anebo aby je přednesli při řízení. Jako vůbec při veřejnoprávních projednáváních podle odst. 6 § 45 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. se k pozdějším námitkám nehledí, nemohou se takové přijmouti ani při projednávání žádosti o stanovení ochranných pásem pro léčivé a minerální prameny, ježto podle prov. nař. k vod. zák., vydaného nařízením min. orby pod č. 45.689/1885, při tomto projednávání se postupuje podle pravidel platných pro »veřejnosprávní« úřady. Z tohoto důvodu nemohou se přijati geologicko-hydrologické námitky, předložené báňskému kapitanátu dne

15. prosince 1931. Za tímto odůvodněním nař. rozhodnutí následuje passus: »Ačkoliv podle toho, co bylo výše uvedeno, nemohou býti tyto geologicko-hydrologické námitky pro rozhodnutí směrodatné, přece se poukazuje na následující.« Následuje pak odůvodnění, v němž žal. úřad reaguje věcně na zmíněné námitky. V posledním odstavci odůvodnění nař. rozhodnutí se uvádí: Se zřízením ochranného pásma pro lázeňské léčivé prameny v P. není spojeno ani žádné vyvlastnění území, ani používání služebnosti ve smyslu § 168 zák. čl. XXIII:1885; za — celkem velmi nepatrné — obmezení volné dispozice pozemkovým majetkem nepřiznává § 16 cit. zák. odškodnění. Nárok na odškodnění nebyl při řízení uplatněn; obec B. a býv. urbarialisté obce B. učinili tak teprve žádostí z 30. května 1932 podanou přímo žal. ministerstvu a tedy opožděně.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Jak patrně z nař. rozhodnutí, obsahuje rozhodnutí to, pokud jde o st-le, především tyto výroky: 1. zamítá se žádost st-lů za povolení 60denní lhůty k podání námitek proti projektu ochranného pásma, a 2. odmítají se námitky st-lů podané dne 15. prosince 1931 jako opožděné. — — —

K vývodům stížnosti, jež směřují proti vlastním judikátním výrokům žal. úřadu, slušelo uvést:

Právní podklad pro stanovení ochranného pásma pro minerální a léčivé prameny, o jaké v daném případě nesporně jde, hledati sluší v ustanovení § 16 zák. čl. XXIII:1885 (vod. zák.), jenž stanoví, že takové místním poměrům odpovídající ochranné pásmo stanoví ministr zemědělství, vyslechna odborného znalce a veškeré zájemníky. V ochranném pásmu mohou třetí osoby prováděti vykopávky a vrty jen se svolením báňského kapitanátu (§ 157 posl. odst. cit. zák.). Nařízením býv. uh. min. orby č. 45.689/1885 (R. T. č. 278 ex 1885) bylo pak stanoveno, jak žádost o určení ochranného pásma pro minerální a léčivé prameny má býti instruována (§ 41), dále že žádost taková má býti zaslána příslušnému báňskému kapitanátu (§ 42 cit. nař.), jenž má pak postupovati ve smyslu zák. vod. a podle §§ 3—32 tohoto nař., tedy i podle § 10 tohoto nař., kde se stanoví, že úřad má plán spolu s poznámkami znalců po 30 dnů vyložit k veřejnému nahlédnutí a vyrozuměti interesenty vyhláškou s výzvou, aby svoje případné námitky proti zamýšlenému projektu podali v době vyložení k veřejnému nahlédnutí písemně nebo při jednání ústně, ježto by v opačném případě se vydalo rozhodnutí bez dalšího jejich slyšení.

Z těchto ustanovení je zřejmo, že stanovení ochranného pásma pro minerální a léčivé prameny je věcí vodoprávní a že řízení jest prováděti podle předpisů zákona vodního, tedy i podle § 163 cit. zák., jenž k podání námitek proti projektu stanoví lhůtu, a to tak, že námitky mohou býti podány po 30denní dobu vyložení projektu nebo nejpozději při ústním jednání. Na námitky později přednesené pak stanoví cit. zák. v § 168 posl. odst. preklusi. Stanoví-li tedy vod. zák. pro podávání námitek proti projektu lhůtu se sankcí, že k opožděným námitkám nebude přihlíženo, pak nemá úřad povinnosti, aby k žádosti interesentů prodlužoval preklusivní lhůtu, stanovenou k podání námitek, resp. aby o námitkách podaných po uplynutí oné preklusivní lhůty meritorně jednal,

pokud by ovšem nešlo o případ, že by strana uplatňovala nárok na navrácení v předešlý stav za podmínek, stanovených v §§ 84 a 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Že by tu byly dány podmínky, stanovené v těchto předpisech, stížnost způsobem vyhovujícím ustanovení § 18 zák. o ss netvrdí, zejména ani netvrdí, že by st-lé ve svých ústních a písemných žádostech byli uplatnili existenci předpokladů stanovených v §§ 84 a 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb.

Za tohoto stavu věci neshledal nss, že by byly — jak stížnost za to má — nezákonnými výroky žal. úřadu, označené svrchu č. 1. a 2., jimiž žal. úřad jednak zamítl žádost za povolení další lhůty k podání námitek proti projektu, o který tu jde, jednak odmítl námítky st-li podané po uplynutí preklusivní lhůty, stanovené k jejich podání. Je tedy stížnost v tomto směru bezdůvodná. — — — —

Č. 12.231.

Vodní právo (Slovensko): V žádosti o propůjčení vodního oprávnění podle zák. čl. XXIII:1885 nemusí býti uvedeno, na kterou dobu se jeho propůjčení žádá.

(Nález ze dne 21. prosince 1935 č. 20.375/35.)

V ě c: Firma »Adolf Kramer a synovia« v N. a firma »Jozef Aujezský, první nitranský plansichtrový a turbinový válcový mlýn« v N. proti ministerstvu zemědělství o odběr vody z řeky Nitry a o svádění odpadních vod do této řeky.

V ý r o k: Stížnost firmy »Jozef Aujezský« se zamítá pro bezdůvodnost. — — —

D ů v o d y: V roce 1913 zažádala firma »Adolf K. a s.« v N. u podžupana v Nitře pro svoji továrnu na umělou břidlici za udělení vodoprávního povolení k odběru vody z řeky N. a ke svádění odpadních vod zase zpět do řeky N. O projektu tomto provedeno bylo dne 15. prosince 1913 vodoprávní řízení, žadatelce však uloženo bylo ještě doplnění projektu, a když žadatelka projekt v r. 1914 doplnila a když se o doplněném projektu vyslovili státní znalec technický a úřad kulturně-inženýrský, byly spisy »následkem vypuknutí války« uloženy, aniž byl žadatelce vydán vodoprávní výměr. V řízení se nepokračovalo ani na žádosti, které zmíněná firma podala v letech 1922—1929, domáhajíc se toho, aby jí na základě vodoprávního řízení z r. 1913 byl vydán vodoprávní konsens.

Zatím provedeno bylo řízení o projektu města N. na regulaci řeky N., a to i ohledně oné říční trati, které se týkal projekt firmy »Adolf K. a s.«, a městu N. bylo rozhodnutím župního úřadu v Nitře z 15. června 1928 uděleno vodoprávní povolení k provedení této regulace. Odvolání, které firma »Adolf K. a s.« do tohoto rozhodnutí podala, a v němž v podstatě uplatňovala nárok, aby jejímu projektu na odběr vody z řeky N. a na svádění odpadních vod zpět do N. byla přiznána přednost před projektem regulačním, ježto o schválení svého vodního díla zažádala již v r. 1913 a řízení vodoprávní o jejím projektu bylo již v r. 1913 provedeno až na